

1942-05-14

SENDER

Louise Brønsted

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Kristian kan muligvis være kong
Christian 10.

Samarbejdspolitikken fortsatte efter
krav fra den tyske besættelsesmagt
med Scavenius som statsminister.

Han erstattede som statsminister Buhl
og holdt sin tiltrædelsestale som
statsminister i Folketinget 11.
november 1942.

Tim var et af Louise Brønstedes
børnebørn.

Recipient's location:

Dræby St., Lindøgaard

Recipient info (Transcript, Inscription,
etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Mentioned people:

Else Birgitte Brønsted

Johannes Nicolaus Brønsted

Vilhelm Buhl

Gertrud Christmas Møller

John Christmas Møller

Jesper Hansen

Ellen Sawyer

Erik Scavenius

Thorvald Stauning

Semjon Timosjenko

Mikael Venge

Laura Warberg Petersen

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0963

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Skrevet på kuvertens forside:]

Fru Johanne Warberg Larsen

Lindøgaard

pr. Dræby St.

Fyen.

[I brevet:]

14. Maj 42

Kæreste Junge! Endelig kommer jeg da med mange Taksigelser for dine Breve, specielt det sidste til d. 12te med et godt Ønske, ja jeg synes som Du, at vi skal ønske, at Kristian maa leve en rum Tid endnu, for den Sags Skyld, at vi allesammen maa leve, saa vi kan faa Enden af Krigen med, og faa en Forestilling om, hvorhen det bærer, efter den, for man synes jeg, at der maa og skal komme en ny og bedre Tid, og at der ogsaa skulde være Forudsætninger for det med det Fællesskab, der dog er skabt mellem alle os anti-Nazier. Ja, Stauning maatte jo af Sted "de største Ege, som staar i Landet, staa ej til evige Tider", han var en Eg, men sled sikkert altfor stærkt paa sig selv baade paa godt og ondt. Forresten synes jeg, Buhl har et udmærket Ansigt, men den Regeringserklæring var vel nok storslem; Magisteren hørte fra velunderrettet Side, at de fleste af Ministrene kæmpede imod med Hænder og Fødder, men Scavenius trumfede den igennem med Trusel om at gaa; man kan i og for sig godt forstaa, at saadan en Haandfuld Mænd ikke tør tage Ansvar for, hvad der vil ske, hvis Tyskerne mister deres Tillidsmand i Regeringen, en anden Ting er, at mange af os menige er led og ked af den evindelige Eftergivenhed og gerne vil tage Følgerne af den modsatte Politik.

Jeg har lige siddet og skrevet til Elle om, hvorfor jeg ikke har kunnet og heller ikke kan komme til Kerteminde i Maj, saa jeg vil ikke gentage Lektien, men jeg haaber paa Juni, skønt jeg sandsynligvis igen til den Tid er pigeløs, Mag. er villig til at gøre Ofre, for at jeg kan komme af Sted, og Du kan tro, jeg glæder mig til mit Besøg paa Lindøgaard, jeg har tit taget Tanken frem i Vinter og glædet mig. Vi skal rigtignok have mangan god Snak, baade konkret og abstrakt. Jeg tænker mig Du har Bibbe nu og nyder hende; tillykke med hendes fine Eksamen, hvor er det morsomt, det gaar hende saa godt, det er saa dejligt med Børnene, naar de kommer paa deres rigtige Hylde. Jeg nød ogsaa at være omgivet af alle mine d. 12te, af Børnebørn var der dog kun Tim og Jesper; de har det alle godt undtagen lille Mikael, Mudis mindste; det trak svært op til Skarlagensfeber, men heldigvis blev den i sidste Øjeblik konverteret til røde Hunde, en uhyre Lettelse; Skarlagensfeber er jo mildest talt upraktisk

med den langvarige Isolation.

Sikken Begivenhed med Tinges Gaard, hils ham dog saa meget og ønsk til Lykke, hvor jeg ogsaa glæder mig til at se den; og hvor dejligt og praktisk, at den ligger lige ved, ja, sikken Tilværelse at gaa og arbejde med sin egen Jord for Alvor, ikke bare for Leg som i en Have. Naturligvis er der jo alle Bekymringerne og Skuffelserne, men de hører jo med til Livets Gang. Jeg synes, det er storartet, at ikke mere er ødelagt for Jer, men tænk, at ogsaa Rugen er frosset, det er da enestaaende, det var sandelig ogsaa en enestaaende Vinter, men naar Elle skriver, at Skoven ikke [”ikke” indsat over linien] i Mands Minde ikke har været grøn d. 12te, saa kan det nu ikke, - - men alting er jo alligevel meget sent paa det.

Det trækker op til en spændende Tid nu; det er svært, saa den tyske Tone er stemt ned, saa ynkelige de gestalter sig, - hvis det da ikke er Krokodilletaarer, de græder. Vi har lige hørt i Radioen, at Christmas Møller er sluppet til England med Kone og Børn, han er skam en lille Knag, og kan sikkert gøre god Gavn derovre. Tillige har vi hørt om Timosjenkos Offensiv som Modvægt mod Kertsek-angrebet, der nok ikke er saa formidabelt, som de vil gøre det til, Mag. er meget oplivet over begge Dele.

Mon det nu ikke skulde begynde at gaa op ad Bakke med Dig, lille Junge; Du sagde - eller skrev - engang, at det var Dit højeste Ønske igen at kunne gaa en Tur, nu gaar Du altsaa smaa Ture, selv om de - endnu - er smertefulde,

Og nu kun 1000 Hilsner til Jer alle, paa snarligt Gensyn.

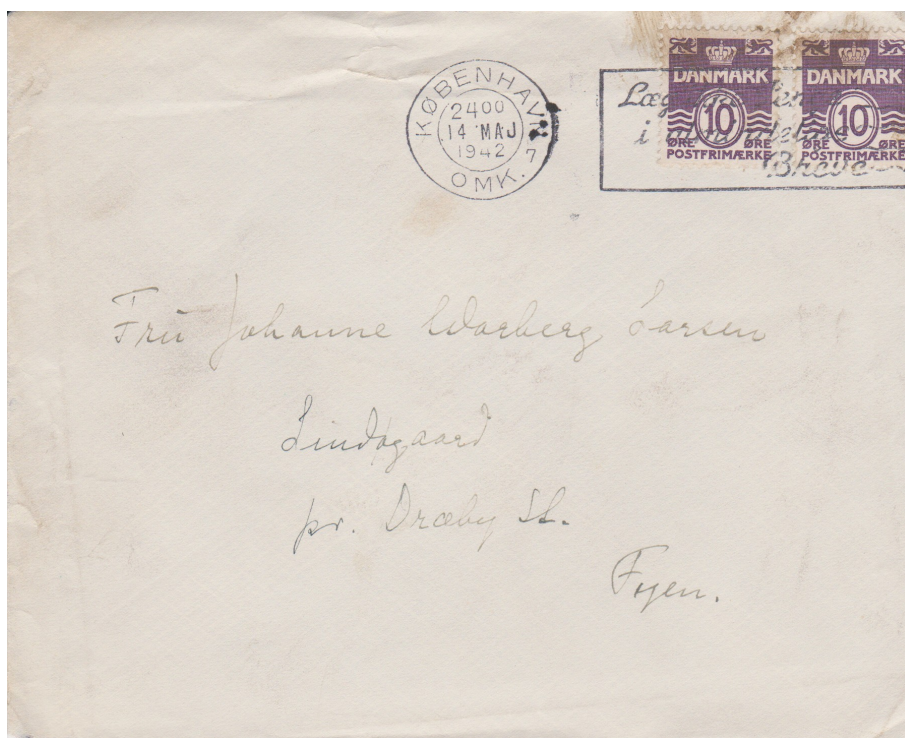
Din Lugge.

[Skrevet langs venstre margen s. 4:]

Hvor kedeligt, at lille [ulæseligt] er saa syg.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

14 May 42

Kærede Junge: Endelig kommer jeg da end endelig Pakke
gives for dem Brev, speciell det sidste til d. 12 le med
de gode Gode, ja, ja, seer, som du, at vi skal gøre, at
Krestian man ten en rimelig endnu, for den sag
skjold, at vi alle sammen man ten, saa vi kan for
Luden af Krogen med, og for, en Forskilling om, hvor
den det bare, eller den, for man seer, ja, at det
man og skal komme en ny og bedre Tid, og at det
og saa skulde være Frindalung for det med det
Fællesskab, der dog er skabt mellem alle os anti-
Naries, ja, Stanning, maatte jo af det, "de Skjulte Ege,
som skal i Landet, skal et til en Tid", kan vi
en dag, men det vilde alligevel skal for sig selv
baade for gode, end, foruden seer, ja, Buhl har
et utværelst Ansig, men den Regering, erklæring
var nu nok skueslem; Ellagierer, lyde for vilinde
rettet sig, at de fleste af Ellagierer paampelt man
med Haand og Fodde, men Scavensis triumferer
egenom med Brevet om at gaa; man kan i og for
de gode Gode, at Ladde en Haandfærd med et
for tage Lussand, ja, her der, det, his Opbe-
runder deres vilde, man i Regeringen, en anden Ting
er, at mange af os mange er her og her af den en
dette Luffersværd og gerne vil tage Følgerne af den
madsatte Politikk.

Jeg har lige været og skrevet til alle, og som jeg
ikke har kommet og hell ikke kan komme til her-
kommer i May, saa ja, vil ikke genlyde Lethen,
men ja, haaber, for Juni, Skjold og Landesværd
igen til den Tid er færdig, Ellag, er utvivlsomt at gøre
Ore, for at ja, kan komme af det, og du kan tro,
ja glædes mig til mit Brev for Lindgaard, ja,
har til taget Paulus frem i Vindes og Glædel mig,
vi skal rigtigst kan mange god Lusk, haaber kom-

BB0963

Handwritten text in cursive script, likely a letter or a page from a manuscript. The text is written on aged paper and is somewhat faded. It appears to be a personal communication, possibly a letter, discussing various matters, including what seems to be a critique or commentary on a work or a person. The text is written in a fluid, cursive hand typical of the 18th or 19th century.

Handwritten marginal note on the left side of the page, oriented vertically. It reads: "Hans kære, og alle dem der har det."

Del af et brev af til en spandue... det er svar...
den borte tone er skuld med, saa gubelst de gestaltes...
-lini det da ille er krastadille baare, de gredde. Vi har
lyst i Karbon, at bhrimmo, elgelle er stueppel til kug-
land med kuse a Popu, han er skam en lille kuse, og kan
lithert gpe, qd sam doroore. Pllige, har ni kpl en Tuno.
spenks Offensiv sam illadragt med kertel-augreb, der nit
ikke er saa pumidabelt, som de nit gpe det til, alig.
er meget optint, om begge dele.
Alm det qui ille skuld begyndt at gaa op ad Balke med,
lille Jungs; di jagd - alle dree - engang, at det var det kofpe
Garde igen at kunne gaa en Tur, mit gaa di almaa teene
Ture, selv om de-udru - er smerte fuld.
og mit kun loo Ucheu, til jo alle, paa searte, kemper,
diu Longs.